

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 3844/06
22.11.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Vere Pešić, predsednika veća, Gordane Džakula i Obrada Andrića, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Srbije Ljiljanom Jevtić, zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, protiv tuženog Ministarstva odbrane Republike Srbije, Sektora za ljudske resurse, Odeljenja za stambene poslove Up-2 br. 23/2006 od 17.05.2006. godine, u pravnoj stvari dodele stana, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 22.11.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Ministarstva odbrane Republike Srbije, Sektora za ljudske resurse, Odeljenja za stambene poslove Up-2 br. 23/2006 od 17.05.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Sektora za ljudske resurse Ministarstva odbrane, Uprave za kadrove, Odeljenja za stambene poslove Up-1 br. 606-3/2005 od 22.03.2006. godine, kojim je odbijen zahtev tužioca za davanje stana u zakup na neodređeno vreme, zaveden pod brojem 606-1/2005 od 20.09.2005. godine.

U podnetoj tužbi tužilac osporava zakonitost osporenog rešenja tuženog organa ističući da je osporeno rešenje protivzakonito i protivustavno, pa je kao takvo i ništavno iz razloga što su tim rešenjem povredene odredbe čl. 1. i 2. Pravilnika, jer navodi da je pre penzionisanja podneo molbu za stan, koji zahtev nije rešen, odnosno nije dobio stan u zakup. Ističući da se, zbog nerešenog stambenog pitanja, nalazi u jako teškoj situaciji, predlaže da sud tužbu uvaži i poništi osporeno rešenje.

Tuženi organ u datom odgovoru na tužbu ostao je u svemu kod razloga iz obrazloženja osporenog rešenja i predložio da sud tužbu odbije, kao neosnovanu.

Nakon ocene navoda tužbe, odgovora na tužbu i spisa predmeta ove upravno-pravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao da je tužba osnovana.

Prema obrazloženju osporenog rešenja, na osnovu Uverenja VP 5055 Beograd Pov. br. 1694 od 24.09.1956. godine utvrđeno je da je tužiocu prestala profesionalna vojna služba zaključno sa danom 30.09.1956. godine. Iz Odluke Komisije za imovinske zahteve izbeglih i raseljenih lica Federacije BiH br. 512-775-1/1 od 12.06.2001. godine, potvrđeno je da je 01.04.1992. godine, imenovani bio savestan posednik nekretnina označenih u toj Odluci, na osnovu koje je kao nosilac prava, odnosno njegovi naslednici, ili druga lica na koje je pravo prenosivo nakon 01.04.1992. godine, odlučeno da mogu da stupe u posed nepokretnosti naznačenih u predmetnoj Odluci, koja je konačna i obavezujuća. Imajući u vidu činjenicu da tužilac pre prestanka profesionalne vojne službe nije imao podnetu i prihvaćenu molbu - zahtev za rešavanje stambenog pitanja na teritoriji SCG, odnosno da je izvršio povrat nepokretnosti na teritoriji Federacije BiH, to saglasno odredbama Pravilnika kojim je regulisan način i postupak rešavanja stambenih pitanja dodelom stana, ili stambenog kredita, po nalaženju tuženog organa, tužilac ne ostvaruje pravo na dodelu stana u smislu podnetog zahteva.

Ocenjujući zakonitost osporenog rešenja, Vrhovni sud Srbije nalazi da su tim rešenjem učinjene bitne povrede pravila postupanja, koje su od uticaja na pravilnost i zakonitost rešavanja ove upravno-pravne stvari propisane odredbom čl. 199. st. 2., u vezi čl. 235. st. 2. Zakona o opštem upravnom postupku ("Sl. list SRJ" br. 33/97 i 31/01). Naime, tuženi organ u obrazloženju osporenog rešenja se poziva na Odluku Komisije za imovinske zahteve izbeglih i raseljenih lica Federacije BiH br. 512-775-1/1 od 12.06.2001. godine, kojom je potvrđeno da je 01.04.1992. godine imenovani bio savestan posednik nekretnina označenih u toj Odluci, međutim, u osporenom rešenju nije opredeljeno koje su to nekretnine i gde se one nalaze, a pored navedenog osporeno rešenje ne sadrži razloge za zaključak da je tužilac izvršio povrat nepokretnosti na teritoriji Federacije BiH, čime je povredio pravila postupka iz odredbe čl. 199. st. 2. Zakona o opštem upravnom postupku, jer činjenično stanje iz obrazloženja osporenog rešenja ne upućuje na rešenje kakvo je dato u dispozitivu rešenja. Pored navedenog, osporeno rešenje ne sadrži ni razloge za zaključak da tužilac nije imao podnetu i prihvaćenu molbu - zahtev za rešavanje stambenog pitanja na teritoriji SCG, jer suprotno navedenom tužilac je uz tužbu dostavio kopiju akta Arhive VP 2280 Beograd, iz koga proizlazi da je pod rednim brojem 925 od 03.04.1954. godine kapetan Knežević Petar, ovde tužilac, podneo molbu za dodelu stana, koja je 12.04.1954. godine dostavljena na rešavanje Komandi 51p.d. Kako je tužilac ove navode isticao i u svojoj žalbi protiv prvostepenog rešenja od 22.03.2006. godine, a tuženi organ iste nije cenio u obrazloženju osporenog rešenja, a bio je dužan, time je povredio pravila postupka propisane odredbom čl. 235. st. 2. Zakona o opštem upravnom postupku, saglasno kojoj u obrazloženju

drugostepenog rešenja moraju se oceniti i svi navodi zaube.

S obzirom da su učinjene bitne povrede pravila postupanja od bitnog uticaja na pravilnost i zakonitost rešavanja ove upravno-pravne stvari, tuženi organ je dužan da u ponovnom postupku otkloni povrede postupka na koje mu je ukazano ovom presudom, da utvrdi odlučne činjenice, te nakon toga pravilnom primenom materijalnog propisa donese novo, na zakonu zasnovano rešenje, pri čemu je vezan pravim shvatanjem i primedbama suda u pogledu postupka, u smislu odredbe čl. 61. Zakona o upravnim sporovima.

Sa iznetih razloga, Vrhovni sud Srbije je, primenom odredbe čl. 41. st. 2., u vezi čl. 38. st. 2. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. list SRJ" br. 46/96), odlučio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

Dana 22.11.2007. godine, U. 3844/06

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Ljiljana Jevtić, s.r. Vera Pešić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

SK